

Příklady na seminář na téma dovolání

1. Okresní soud v Uherském Hradišti usnesením ze dne 17. 11. 2006 zrušil svůj rozsudek ze dne 2. 3. 2006 (bod I. výroku), zastavil řízení (bod II. výroku) a rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení (bod III. výroku). Krajský soud v Brně – pobočka ve Zlíně k odvolání žalobce, které směřovalo jen do výroku o nákladech řízení, usnesení soudu prvního stupně v tomto výroku změnil tak, že žalovanému uložil zaplatit žalobkyni do tří dnů od právní moci usnesení částku 5260 Kč. Žalovaný podal proti usnesení odvolacího soudu dovolání, jehož přípustnost opíral o § 237 odst. 1 písm. a) a c) o. s. ř. Zvažte, zda je dovolání přípustné.
2. Okresní soud v Havlíčkově Brodě rozsudkem ze dne 29. 11. 1995 uložil žalované povinnost uzavřít s žalobkyní dohodu o navrácení majetkových práv k nemovitostem, jež ve výroku identifikoval podle údajů z pozemkové knihy. O odvolání žalované rozhodl Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 23. 1. 1997 tak, že připustil změnu žaloby ve smyslu změny označení ve vyhovujícím výroku uvedených nemovitostí ve prospěch označení podle „stavu v katastru nemovitostí, a nikoli stavu, jaký kdysi byl podle pozemkové knihy“. Ve výroku rozsudku potom uvedl, že mění rozsudek soudu I. stupně tak, že žalovaná je povinna uzavřít dohodu o navrácení vlastnického práva k nemovitostem označeným ve výroku podle údajů z katastru nemovitostí. Posuďte, zda je dovolání přípustné.
3. Okresní soud v Kolíně zamítl žaloba na určení, že žalovaní nejsou dědici ze závěti pořízené dne 7. 11. 1990 zůstavitelkou A. P, neboť v době sepisu závěti byla zůstavitelka v dobré psychické i fyzické kondici, a závěť je tedy platná. Nalézací soud však neprovedl důkaz žalobkyní předloženým znaleckým posudkem z oboru psychiatrie, vypracovaným MUDr. J. K., v němž znalec hodnotil psychický stav zůstavitelky v době sepsání závěti a ve kterém dospěl k závěru, že zůstavitelka nebyla schopna skutečného, vážného, svobodného a přirozeného projevu vůle. Rozsudkem Krajského soudu v Praze byl rozsudek nalézacího soudu potvrzen. Odvolací soud již provedl důkaz předloženým posudkem, avšak nepovažoval jej za věrohodný a uzavřel, že není třeba provádět další dokazování znaleckým posudkem, který by vypracoval soudem ustanovený znalec. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně dovolání, jehož přípustnost opírala o § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř.; otázku zásadního právního významu lze podle ní spatřovat zejména v tom, zda je soud oprávněn v rámci právního posuzování nahrazovat odborné posuzování skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, vlastními, nikoliv notorickými znalostmi soudců a jejich životní zkušeností za situace, kdy je k dispozici znalecký posudek vztahující se ke konkrétní specifické otázce. Žalobkyně tedy tvrdila, že řízení je postiženo vadou, která měla za následek nesprávné rozhodnutí ve věci [§ 241a odst. 2 písm. a) o. s. ř.]. Nejvyšší soud však dospěl k závěru, že přípustnost dovolání podle § 237 odst. 1 písm. c) lze spojit pouze s důvody podle § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř., tedy s nesprávným právním posouzením věci, nikoliv s procesními vadami řízení. Zvažte, zda je právní názor odvolacího soudu správný.
4. Odvolací soud rozsudkem změnil zamítavý rozsudek soudu I. stupně ve věci A proti B tak, že žalobě v plném rozsahu vyhověl. Rozsudek odvolacího soudu byl B doručen 10. 1. 2004. Dne 1. 2. 2004 bylo B doručeno opravné usnesení odvolacího soudu, týkající se výroku rozsudku ze dne 10.1.2004. Dokdy může B podat dovolání? Dokdy

by B mohl podat dovolání, nebylo-li by opravného usnesení a na rozsudku odvolacího soudu ze dne 10. 1. 2004 by bylo poučení „proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné“?

5. Žalovaný napadl dovoláním rozhodnutí odvolacího soudu, jímž bylo v jeho neprospěch změněno rozhodnutí soudu I. stupně. Jako dovolací důvod uplatnil tvrzení, že mu odvolací soud svým nesprávným postupem odňal možnost jednat před soudem; tento důvod sám podřadil pod § 241a odst. 2 písm. a) o. s. ř. Posuďte, zda jde skutečně o dovolací důvod podle citovaného usnesení a zda je dovolání přípustné, tj. zda uvedené tvrzení zakládá přípustnost dovolání.
6. Krajský soud v Brně změnil rozsudek Okresního soudu v Blansku tak, že se určuje, žalobce je vlastníkem nemovitosti blíže identifikované ve výroku rozsudku. Žalovaný napadl tento rozsudek dovoláním, kterému dovolací soud vyhověl, napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení odvolacímu soudu. Žalobce však v době od nabytí právní moci do rozhodnutí odvolacího soudu nemovitost převedl na třetí osobu, v jejíž prospěch bylo vloženo vlastnické právo do katastru nemovitostí. Jaký vliv bude mít kasační rozhodnutí odvolacího soudu na vlastnické právo této osoby?
7. Odvolací soud změnil rozsudek soudu I. stupně tak, že zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal určení neplatnosti skončení pracovního poměru a náhrady ušlé mzdy, a uložil žalobci povinnost nahradit žalovanému náklady řízení. Žalobce napadl dovoláním pouze výrok o neplatnosti skončení pracovního poměru. Jaký bude osud výroků o náhradě ušlé mzdy a o nákladech řízení v případě, že by Nejvyšší soud hodlal dovolání vyhovět?
8. Žalobce napadl dovoláním rozsudek, jímž odvolací soud změnil rozhodnutí soudu I. stupně v jeho neprospěch. V průběhu dovolacího řízení, poté co rozsudek odvolacího soudu nabyl právní moci, avšak předtím, než věc předložil dovolacímu soudu, soud I. stupně k návrhu žalobce usnesením rozhodl, že podle ustanovení § 107a o. s. ř. bude nadále na straně žalobce vystupovat společnost A. spol. s r. o. Posuďte, zda bude dovolací soud jako s účastníkem nadále jednat s dosavadním žalobcem, nebo se společností s ručením omezeným A.
9. Zabývejte se vzájemným vztahem dovolání a ústavní stížnosti. Jak byste postupovali v případě, kdy by přípustnost dovolání závisela na úvaze Nejvyššího soudu, zda napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam [§ 237 odst. 1 písm. c) a odst. 3 o. s. ř.]. Je zapotřebí podat zároveň dovolání a ústavní stížnost, aby stěžovatel neriskoval odmítnutí ústavní stížnosti pro opožděnost v případě, že Nejvyšší soud dovolání odmítne jako nepřípustné (posledním procesním prostředkem, který zákon k ochraně práva poskytuje, tak nebude dovolání, ale již odvolání), nebo postačí podat ústavní stížnost teprve poté, co Nejvyšší soud odmítne dovolání?